

Ann Quin

Tre

Basilisk

Tre

Tre

af Ann Quin

Oversat af Denise Rose Hansen
Efterord af Tom McCarthy

BASILISK

Til Bobbie og Bobb

*En mand faldt i døden tidligere på dagen fra et vindue på sjette sal i Peskett House, en kontorbygning på Sellway Square.
Han var ansat som bybud hos en sæbeproducent.*

RUTH skræmt op fra avisen af Leonard indrammet i døråbningen. Mod den hvidkalkede væg. En kurvestol over for det japanske bord. Skærmvæg. Skydedøre. Sisaltæpper. Et spejl forlængede vinduet. Haver. En vejrhane af bronze vendt mod huset.

Nå, noget nyt? Fyr har kastet sig ud ad et vindue. Skrækkelig måde at gøre det på. Men Leon hendes var ikke sådan – altså vi kan ikke rigtig være sikre kunne så nemt have været et uheld brevet bare et melodramatisk indfald. Ingen kan bebrejdes Ruth det må vi forstå mindst af alle os selv. Ja ja jeg ved det godt og man kan sige det var forudsigeligt med det temperament hun havde. Jeg ved det ikke. Du mener du egentlig er ligeglad Leon? Ah det burde du kende svaret på min kære.

Han rykkede rundt på et par muslingskaller, sten, dækkede sine ører med to. Tænkte altid over om det virkelig var lyden af havet. Jeg vidste at det ikke var muligt. Altid så praktisk Ruthey.

Vi burde være taget med hende Leon. Hun kunne godt lide at ro ud på egen hånd. Du tog nogle gange med hende. Kun en gang eller to og følte så jeg trængte mig på. Men spurgte hun ikke om du ville med aftenen før? Vi skulle jo handle ind. Og det blæste om morgenen selv hun bemærkede hvordan skyerne hang lavt man kunne heller ikke se bjergene. Hun skulle aldrig være taget afsted. Hvordan – hvordan kan vi nogensinde være sikre Leon hvordan? Det er ikke vores skyld husk på at man ikke har ansvar for andres handlinger – er der mere te forresten? Lidt tilbage jeg har skåret en skive citron til dig. Jeg tager den uden. Som du vil. Hun samlede en muslingeskal op, vendte den, holdt den oppe indtil lyset skinnede igennem. Hun havde det godt hos os Leon i hvert fald i begyndelsen da hun kom for at komme sig. Ja det er jeg sikker på ja men hvornår var det? Tjek din dagbog.

- 21. marts Fernisering på Gallery Two
- 23. marts Middag med Blakewell-parret
- 26. marts S til aftensmad
- 27. marts Hovedpine
- 28. marts Igen
- 29. marts J ringede
- 30. marts J's fødselsdag

Din stedmors fødselsdag da vi købte de der dyre glas og hun skar sådan et ansigt faktisk er jeg ret sikker på hun tog tilbage og byttede dem Leon. Faktisk dagen efter da

- 31. marts S flyttede ind
- 3. april R syg
- 4. april Frokost i Klubben
- 5. april Begyndte på Petrinelli-oversættelse

Var jeg syg på dengang Leon? Ja din første byld. Ah ja selvfølgelig jeg kunne ikke bevæge min arm. Som et råddent løg. Det sagde du jo men jeg holdt den tildækket. Du blev ved med at pille det forbistrede plaster af og spørge hvordan den så ud. Hun var meget tålmodig. Sød. Hun var jo ved at komme sig oven på indgrebet tog sig af alting. Ved slet ikke hvad vi skulle have gjort uden hende. Hjælp dig også med den der bog om ægyptisk kunst eller sådan noget. Du mener Monolitiske Mosaikker Ruth. Altså den der I begge var så fascinerende af. Hendes maskinskrivning var bestemt nyttig. God til at lave mad også. Ikke dårligt ingen af os spiste ret meget på det tidspunkt. Hun var på kur selvom hun næppe havde brug for det. Snarere til den buttede side Leon det sagde du selv kan jeg huske. Kun da jeg først lige havde mødt hende men hun forandrede sig måske indgrebet og alt det din sorte kjole passede til hende. Var den nødt til til den fest. Ja som hud. Alt for kort selvfølgelig men det havde hun ikke noget imod. Ringe snoet halvvejs rundt om hun kantede en af dem af, gnavede i huden, hun så på. Du ville ikke drikke noget til den fest. Du ved godt hvorfor. Men du ... Det er rigtigt men det var jeg ikke falsk alarm igen. Du virkede ellers ret sikker var din menstruation ikke udeblevet? Det har jeg aldrig sagt – aldrig. Undskyld troede jeg du havde. Han skar to skiver citron, pirkede dem rundt i koppen. Åh hvad pokker

skal vi ikke have noget stærkere? Tror jeg ikke. Noget imod hvis jeg gør er der flere isterninger tilbage?

Med ubevægelige hænder stirrede hun forbi vejrhanen, afmærkede et punkt mellem træerne, statuerne. Statuernes skygger på plænen strakte sig til klippekanten. Hvad skal vi give os til Ruth det er vores sidste dag her lyst til at gå udenfor lidt? Du er så rastløs. Tænkte bare du måske havde lyst til at gå en tur selv hvis bare rundt i haven ned til swimmingpoolen måske eller – eller langs havet hvad end du har lyst til? Hvordan kan du foreslå det? Men de døde kan ikke styre på den måde desuden elskede hun havet det ved du. Jamen det gør jeg ikke hvorfor tror du jeg påtog mig alt det besvær med at få poolen? Jeg ville også gerne have den kære. Ja Leon til at have dit teater i om vinteren. Hvis jeg havde vidst at du virkelig afskyr havet så meget var jeg aldrig gået med til fars tilbud om stedet vi kunne trods alt nemt have købt et hus længere inde i landet. Troede det var noget jeg ville komme over overvinde på sigt sammen med dig Leon – med os tre her sammen. Det er meget mildt i dag klart nok til at se klipperne floden også kan måske se laks i vandfaldet. Tag du derud ja hvorfor ikke du er syg efter at komme ud. Det er ikke det ... Ikke hvad? Han hældte noget mere whisky op, åndede mod glasset, bøjede håndledet, indtil isen klirrede. Bare noget at lave. Har du pakket det hele? Ja. Jeg håber bilen er okay vi vil nødig have endnu et sammenbrud på vejen hjem. Hun glattede puder, anbragte genstande rundt omkring, skubbede stole på plads, skød dørene fra hinanden, stod imellem, ansigtet mod rummet. Skal du ikke afsted så? Hvad skulle meningen være? Jeg troede du havde lyst. Lyst til

en drink nu? Det der er den tredje du hælder op Leon. Rolig nu Sherlock misundelig tag en vil gøre dig godt slap af for guds skyld og sæt dig ned. Jeg drak for meget i aftes stadig ret hovedpineagtig tror jeg tager en af mine piller. Drink kunne gøre det kære du har vel ikke migræne? En smule intet at bekymre sig om. Hvor er dine piller Ruth du ved du skal tage dem lige så snart ... Ovenpå vær en skat og hent dem vil du? Hendes hoved vippede til den ene side, hun rynkede panden, vendte sig langsomt rundt, skød dørene i, bevægede sig tungt hen mod sofaen. Han smækkede døren. Lyden af flere døre der smækkede. Hun bevægede sig hurtigt hen til bordet, løftede glasset, holdt for en stund under næsen, hun nippede, satte det forsigtigt ned, tørrede et mærke på bordet af. Hun gnubbede en cirkel på vinduet, kiggede ud, trådte tilbage og faldt sammen på sofaen, hånd svævede over øjne, ansigt, hendes mund rørte sig, men ingen ord kom. Han bøjede sig forover, hår faldt over en del af hans pande. Hun strakte sig og børstede det væk. Sådan værsgo vil du have en eller to? Bare en tror jeg tak. Han holdt den lille hvide runde tablet mellem to fingre mens hun tog vandglasset, sank flere gange, smilende betragtede hun ham rejse sig fra en halvt knælende stilling. Vil du have gardinerne trukket for? Nej – nej bare vær tæt på mig sæt dig her træk stolen op sådan åh kære kan du række mig en pude ah det var bedre meget bedre. Han så hende putte sig, håret fladt mod et slør af sort og orange. Hendes hånd rakt ud, fingre lagt i hans håndflade. Hvordan har du det nu? Ikke så slemt. Øjeblik henter min drink. Skænk mig en. Virkelig burde du det efter pillen tror du det burde du? Bare en lille en. Ikke flere isterninger. Giv mig lidt af din. Haft

den i munden. Lige meget put den i. Klumpen smuttede, faldt hen over bordet. Åh se hvad du har gjort Leon – pudsede det i morges. Ro på intet problem jeg henter en klud.

Hun hældte isterningen i, tippede glasset og lænede sig ind over sofaen, fik øje på en fugl der stak i en snegl langs stien, ind mod terrassens trin. Sådan nu er det væk intet spor tilbage. Hvor er Bobo er han udenfor Leon? Hvordan skulle jeg vide det? Gå ud og kald på ham skat. Du ved han ikke kommer når det er mig der kalder. Jo han gør hvis du fløjter kom nu vær en skat vil du ikke? Hun faldt tilbage mod puden, lukkede øjne. Vil du ikke nok? Han åbnede glasdøren, kiggede op over terrasseafskærmningen, træerne. Luk lige døren skat så koldt. Han trådte ud, hovedet fremstrakt. Hun betragtede ham, hans mund var spids. Så vendte hans ansigt væk fra hende, skuldrene foroverbøjede. Hun skiftede til en sammenkrøben stilling. Han gik ned ad trinnene, trådte på en snegl, resterne sparkede han ind mod muren. Hans hoved bevægede sig fra side til side i takt med at han fløjtede. Men stoppede, hovedet trukket ind, ryggen krum. Han lyttede.

Hun stod ved vinduet og trommede. Han gik hurtigt over græsplænen. Løb forbi swimmingpoolen, de beskadigede, ubeskadigede, ufærdige statuer. Træerne. Mod vinden, skumsprøjt der gjorde hans ansigt fugtigt. Øjne. Han nåede klippekanten, gispede, svajede ved toppen af trætrinnene der ledte ned til stranden. To striber af skrigende måger steg op. Blandt sporene fra måger, hejrer, andre fugle, en vævende linje af fodspor. Han gik ned ad trinnene, stoppede op, hovedet højt, hånden ude. Med opslået krave gik han langsomt tilbage.

Katten sad på hendes skulder, hun trykkede ansigtet mod vinduet. Gned hagen mod katten. Regner det igen? Ser sådan ud. Bobo var indenfor hele tiden – hvem var dernede? Der var ingen i hvert fald ikke da jeg nåede derned fandens til folk de ved det her er privat grund alligevel kommer de stadig. Hun bevægede sig omkring i rummet, katten klamrede sig til hende, halen lodret. Heldigvis er der ikke horder af dem nu som der er om sommeren og til den tid altså måske vil kommunen have gjort noget ved det. Det er på tide de gør noget – hvor er min drink? Derovre. Forresten Ruth ved du tilfældigvis hvor den bog jeg er ved at læse er? Hvordan skulle jeg vide det? De bevægede sig rundt om hinanden. Katten svajede, halen svajede, rørte indimellem hendes mund, hår. Hun flyttede ham ned i sit skød, skubbede ham ned i liggende stilling, holdt ham der. Skal vi sætte noget musik på Leon? Hvis du synes gid jeg kunne finde den forbandede bog. Har du kigget ude på toilettet? Nej. Soveværelset? Nej. Jamen så? Han tændte radioen, drejede på knapperne. Åh ikke så højt. Hvordan går det med hovedpinen? Ikke så skidt bliv der åh det lyder dejligt gad vide hvem der spiller? Tempoet er alt for hurtigt anden sats skal spilles meget langsommere. Jeg kan godt lide det skru lidt op skat. Har vi den ikke på plade Ruth? Jo det tror jeg. Nå men så er der næsten ingen mening med det ... Åh ikke slukke skat så smukt et værk jo vent jeg elsker simpelthen det her næste stykke lyt nu til de violiner er det ikke himmelsk? Alt for hurtigt. Gad vide hvem der dirigerer lyt lyt er det ikke fantastisk selvfølgelig er allegroen bedst hun ville have elsket det. Jeg tvivler. Jo hun ville. Tror det næppe lod som om hun var til klassisk bare for at

behage os. Passer ikke Leon du ved godt det overhovedet ikke er rigtigt shhhhhhhh lyt til harpen åh den er så ren – ah så ren. Han sank ned i en stol i hjørnet, nynnede og bøjede sine fingre bagover. Ville ønske du ikke ville gøre det der åhhhhh det her stykke lyt er den cello ikke god? Ikke dårlig. Gad vide hvilket orkester shhhhhh lyt nu der kan du høre hvordan den takt bliver gentaget samlet op af violinerne? De stemmer ikke rigtigt Ruth. Hvilket program er det? En eller anden udenlandsk kanal – katten lugter. Selvfølgelig gør han ikke det. Nå men der er noget der lugter. Sikkert dine sko. Han flyttede forsigtigt på det ene ben, lagde det ind over det andet og inspicerede sålen. Åh tredje sats er min yndlings lyt lyt det er også en liveoptagelse hør de hoster? En anden kanal. Er du sikker? Hun bøjede sig over radioen. Han gestikulerede til katten, den stirrede tilbage, bevægede sig lidt, tøvede, ørerne dirrede. Det er katten. Hvad sagde du? Jeg sagde det er katten der lugter – lugter fælt vi skulle have fået ham kastreret. Åh fandens nu mistede vi signalet Leon find lige kanalen igen. Han pillede ved knapperne. Hun flyttede rundt på nogle planter. En af dem nåede næsten op til loftet. Hjælp mig med den her skat vil se bedre udovre i hjørnet tror du ikke? Det er der hun altid sagde den burde være. Du var uenig Leon men jeg tror hun har ret – altså ... Som du vil.